

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200559
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7021200559.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu A.. J. L., bytom R. XX, XXX XX R. J., proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 281175/2021 zo dňa 11.06.2021 takto

rozhodol:

- I. Žalobu odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd dňa 12.08.2021 správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 281175/2021 zo dňa 11.06.2021 a žiadal, aby správny súd označené rozhodnutie žalovaného ako aj s ním súvisiace rozhodnutie správcu dane Mesta Spišské Podhradie č.: 17915/2015 zo dňa 06.10.2020 zrušil a priznal mu náhradu trov konania.

2. Žalobný návrh odôvodnil tým, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánov verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a došlo aj k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

3. K správnej žalobe pripojil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 281156/2021 zo dňa 11.06.2021, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, potvrdil rozhodnutie správcu dane Mesta Spišské Podhradie č. 17915/2015 zo dňa 06.10.2020, ktorým správny orgán prvého stupňa žalobcovi (t.j. daňovému subjektu) podľa § 156 daňového poriadku uložil povinnosť zaplatiť úrok z omeškania v sume 5,42 EUR za nezaplatenie druhej splátky dane z nehnuteľnosti vyrubenej za rok 2015 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške.

4. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že správca dane prvostupňovým rozhodnutím č. 179152015 zo dňa 11.05.2015, vyrubil daňovému subjektu daň z nehnuteľnosti na rok 2015 v sume 18,10 EUR, ktorá bola splatná v dvoch splátkach - prvá v sume 9,05 EUR dňa 31.05.2015 a druhá v rovnakej sume dňa 30.09.2015. Rozhodnutie č. 179152015 zo dňa 11.05.2015 bolo na základe odvolania žalobcu potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 1304120/2015 zo dňa 18.08.2015 a následne bolo aj predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 6S/120/2015, ktorý rozsudkom zo dňa 06.10.2016, žalobu žalobcu zamietol. Žalobca, ako sťažovateľ, podal proti tomuto rozsudku kasačnú sťažnosť, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 10Sžfk/30/2020 zo dňa 08.12.2020 odmietol (dôvodom bolo o oneskorené podanie kasačnej sťažnosti). Žalovaný konštatoval, že daňový subjekt druhú zo splátok dane v stanovenej lehote nezaplatil, správcovi dane preto vznikla zákonná povinnosť vyrubiť daňovému subjektu úrok

z omeškania podľa § 156 ods. 1 písm. c) a ods. 2 daňového poriadku. Správca dane si označenú povinnosť (vo vzťahu k v poradí druhej splátky dane za rok 2015) splnil vydaním rozhodnutia č. 179152015 zo dňa 06.10.2020 (t.j. prvostupňovým rozhodnutím správcu dane, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím žalovaného, ktorého súdny prieskum tvorí predmet tohto súdneho konania) ktorým vyrubil daňovému subjektu úrok z omeškania za obdobie od 01.10.2015 do 30.09.2019 v sume 5,42 EUR. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí zdôraznil, že rozhodnutie správcu dane a odvolacieho orgánu o povinnosti zaplatiť daň z nehnuteľnosti na rok 2015 je právoplatné a vykonateľné, preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že vyrubenie úroku z omeškania je bezpredmetné, pretože vychádza z nevykonateľných rozhodnutí. Na základ preskúmaného rozhodnutia nemajú vplyv ani prípadné exekučné konania vedené Okresným súdom Spišská Nová Ves. V rozhodnutí žalovaný ďalej zdôraznil, že správca dane nezdaňoval pozemky, ktoré vlastnila alebo mala pridelené do náhradného užívania H. pretože tieto sa stanú predmetom dane z nehnuteľnosti až po právoplatne ukončenom dedičskom konaní, ale správca dane rozhodnutím č. 179152015 zo dňa 11.05.2015 vyrubil žalobcovi daň z pozemkov za zdaňovacie obdobie 2015 za ním vlastnené pozemky ako aj tie, ktoré mu boli vyčlenené do náhradného užívania.

5. V závere žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že úrok z omeškania za nezaplatenie splátok dane z nehnuteľnosti vyrubenej na rok 2015 je možné právoplatne vyrubiť v súlade s § 156 ods. 8 písm. a) daňového poriadku do 31.12.2020. Plynutie tejto lehoty bolo vzhľadom na § 9 zákona č. 67/2020 Z. z. v znení neskorších predpisov prerušené od 12.03.2020 do 30.09.2020, čo predstavuje 202 dní. Z uvedeného vyplýva, že lehota na právoplatné vyrubenie úroku z omeškania uplynie dňa 21.07.2021.

6. Správny súd uznesením č.k. 6S/77/2021-18 zo dňa 06.10.2021 prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 16.11.2021 uložil žalobcovi, aby si v lehote pätnástich dní od doručenia uznesenia zvolil právneho zástupcu na zastupovanie v tomto konaní, prípadne v rovnakej lehote preukázal konajúcemu správne súdu splnenie podmienok podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (SSP). Zvolený procesný postup vyplýva z ust. § 49 ods. 1 SSP, pretože žalobca v konaní o všeobecnej správnej žalobe podľa § 177 a nasl. SSP (tak ako aj v tomto konaní) musí byť zastúpený advokátom; to neplatí, ak má žalobca, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Povinnosť zastúpenia sa vzťahuje aj na spísanie žaloby. Splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť.

7. Žalobca v odpovedi zo dňa 18.11.2021 (doručenej 22.11.2021, č.l. 32 súdneho spisu) uviedol, že v zmysle poučenia súdu požiadal Centrum právnej pomoci o ustanovenie právneho zástupcu v tejto veci a takáto žiadosť bráni súdu, aby postupoval v konaní odmietnutím žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku. K odpovedi pripojil fotokópiu žiadosti zo dňa 18.11.2021 adresovanú Centru právnej pomoci, Kancelária Prešov, ktorou žiadal „o určenie kvalifikovaného právneho zástupcu z radov advokátov vo veci podania správnej žaloby proti Finančnému riaditeľstvu SR, Lazovná 63, 974 61 Banská Bystrica, č. 281175/2021 zo dňa 11.06.2021 a č. 281175/2021 zo dňa 11.06.2021“.

8. Na výzvu súdu zo dňa 13.01.2022 Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov písomným podaním zo dňa 26.01.2022 číslo spisu: KaPO/4303/2022 (pôvodne KaPO/21388/2021, ČRZ: 9454/2022), oznámilo, že ich rozhodnutím č. sp.: KaPO/21388/2021 zo dňa 21.12.2021, ČRZ: 141531/2021 nebol žiadateľovi v predmetnej právnej veci priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a uvedené rozhodnutie ešte nie je právoplatné. Označené rozhodnutie tvorí prílohu odpovede Centra právnej pomoci. Dôvodom nepriznania právnej pomoci bola skutočnosť, že hodnota sporu v rámci správneho súdnictva, s ktorým sa žiadateľ na centrum obrátil, sa dá vyčísliť v peniazoch, pretože jeho predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci vyrubenej úroku z omeškania za nezaplatenie dane z nehnuteľnosti v presne stanovenej výške, a to v sume 5,42 EUR. Uvedená hodnota sporu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy (t.j. v súčasnosti 623 EUR), teda žiadateľ nespĺňa podmienku na poskytovanie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum, tak nebola z vyššie uvádzaných dôvodov splnená podmienka hodnoty sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Nesplnenie, hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci.

9. Na základe opakovanej výzvy súdu Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov bolo správne súdu v odpovedi z 24.02.2022 oznámené, že rozhodnutie o nepriznaní nároku žalobcovi na poskytnutie právnej pomoci č. spisu: KaPO 21388/2021 zo dňa 21.12.2021, ČRZ : 141531/2021 nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2022.

10. Z informačného systému Krajského súdu v Košiciach aplikácie register bolo zistené, že žalobcom bola dňa 28.02.2022 podaná správna žaloba vo veci súdneho prieskumu označeného rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Prešov o nepriznaní nároku na právnu pomoc č. KaPO/21388/2021, ČRZ: 141531/2021 zo dňa 21.12.2021, ktorá je vedená pod sp. zn. 6S/12/2022 (ku dňu vydania tohto rozhodnutia v súdnom preskúmvacom konaní o správnej žalobe rozhodnuté nebolo).

11. Z vyššie uvedených skutočností nesporne vyplýva, že Centrom právnej pomoci, Kancelária Prešov, rozhodnutím č. sp.: KaPO/21388/2021 zo dňa 21.12.2021, ČRZ: 141531/2021 nebol žiadateľovi v tejto veci priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 10.02.2022.

12. Podľa § 49 ods. 1 SSP, žalobca musí byť v konaní pred správnym súdom zastúpený advokátom; to neplatí, ak má žalobca, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Povinnosť zastúpenia sa vzťahuje aj na spisanie žaloby. Splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť.

13. Podľa § 49 ods. 2 SSP žalobca nemusí byť zastúpený podľa odseku 1
a) vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu podľa § 12,
b) v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b) až e), g) a i),
c) v konaní o správnej žalobe vo veciach slobodného prístupu k informáciám podľa osobitného predpisu,
d) ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

14. Z procesného postupu správneho súdu v tejto veci vyplýva, že žalobca bol uznesením č.k. 6S/77/2021-18 zo dňa 06.10.2021 vyzvaný na splnenie vyššie uvedenej povinnosti tak, aby si zvolil kvalifikovaného právneho zástupcu, resp. preukázal splnenie podmienok podľa § 49 ods. 1 SSP a to v primeranej lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Žalobca reagoval žiadosťou o ustanovenie zástupcu prostredníctvom Centra právnej pomoci, ktorého žiadosti nebolo vyhovené rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Aj keď žalobca proti rozhodnutiu o nevyhovení žiadosti podal kasačnú sťažnosť, v tomto konaní nepožiadaval o prerušenie konania z dôvodov uvedených v ust. § 100 ods. 2 SSP a to za situácie, že podľa názoru súdu vo veci nedochádza k obligatórnemu prerušeniu konania podľa ods. 1 označeného ustanovenia zákona.

15. Povinnosťou žalobcu preto podľa názoru súdu, bolo po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci o nevyhovení jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu v tejto veci, rešpektovať uznesenie č.k. 6S/77/2021-18 zo dňa 06.10.2021 a zvoliť si právneho zástupcu, resp. preukázať splnenie povinnosti podľa § 49 ods. 1 SSP. Žalobca bol v odôvodnení označeného uznesenia poučený, že následkom nezvolenia si advokáta a ani nepredloženia požadovaného plnomocenstva, bude odmietnutie žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. f) SSP.

16. Podľa § 98 ods. 1 písm. f) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50.

17. Správny súd v závere tohto uznesenia poukazuje aj na kontext podávania správnych žalôb a rozhodovaní o nich vo veciach vedených proti Centru právnej pomoci žalobcom A. L., keď Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 8Sžk/12/2021 zo dňa 28.04.2021 uviedol :

„10. Na mieste je tiež poukázať na to, že na kasačnom súde je v súčasnosti vedených 44 sporov sťažovateľa so žalovaným, z toho 15 nerozhodnutých, ktoré poväčšine spolu súvisia, resp. na seba nadväzujú. Taktiež je na správnom súde vedené ďalšie množstvo správnych žalôb sťažovateľa voči rozhodnutiam žalovaného, o ktorých doposiaľ správny súd nerozhodol (viď. napr. sprievodný list z 15. marca 2021). V tomto kontexte sťažovateľ poukazuje na vyjadrenie žalovaného (viď. bod 5.), podľa ktorého sťažovateľ iniciuje u žalovaného neprímerané množstvo administratívnych konaní, čím ho neprímerane administratívne zaťažuje, pričom bez ohľadu na výsledok administratívneho konania

sťažovateľ nie je s postupom a rozhodnutím žalovaného spokojný, čím dochádza k mareniu účelu zákona o právnej pomoci.

11. Zo skutočností uvádzaných v bodoch 9.1 - 9.4, v kontexte skutočností uvádzaných v bode 10. a 12. - 13., a tiež s ohľadom a emotívny, vzťahovačný a útočný písomný prejav sťažovateľa je zrejmé, že v prípade sťažovateľa ide v predmetnej veci o prejav pretrvávajúcej nespokojnosti s výsledkom jednotlivých konaní, bez schopnosti sebareflexie a akceptácie výsledku jednotlivých konaní. Tu je na mieste poukázať, že už v začiatku sporu, v administratívnom konaní, ktoré bolo predmetom správneho súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/32/2011, došlo k zastaveniu konania práve pre nečinnosť sťažovateľa, ktorý si nesplnil elementárnu poplatkovú povinnosť (primerane zásada *vigilantibus iura scripta sunt*). Od uvedeného sa následne odvíjalo správne súdne konanie, kasačné konanie, dovolacie konanie, predmetné administratívne konanie, ďalšie správne súdne konanie, až predmetné kasačné konanie. Napriek tomu, že konania, ktorých obnovu sa sťažovateľ domáha boli ukončené v auguste 2007 (viď. bod 9.1), sťažovateľ doposiaľ nie je schopný tieto rozhodnutia akceptovať a po dobu bezmála 14 rokov využíva všetky dostupné, ako aj nedostupné právne prostriedky na ich zvrátenie.

12. Účelom zákona o právnej pomoci je zabezpečiť poskytovanie právnej pomoci osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv. Práva, ktoré majú byť predmetom uplatnenia, a v súvislosti s ktorými sa má právna pomoc poskytnúť, musia mať reálny základ a musia byť spôsobilé na ochranu v medziach Ústavy Slovenskej republiky a príslušných zákonov. Právo na právnu pomoc nesmie slúžiť ako nástroj terorizovania iných osôb alebo štátnych orgánov a toto nesmie byť realizované v takom rozsahu, ktorý by bránil jeho realizáciu iným osobám. Právo na právnu pomoc tiež nesmie byť zneužívané ako „voľnočasová aktivita“, prípadne „rozptylenie“ žiadateľa.

13. Kasačný súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že výkon práva na právnu pomoc sťažovateľom dosahuje šikanózný rozmer, keď sťažovateľ žalovaného neprimerane zaťažuje obsahovo opakovanými žiadosťami, ktoré obsahovo nadväzujú na iné konania a vytvárajú tzv. „začarovaný kruh“, kedy každé konanie iniciované sťažovateľom vytvára základ pre ďalšie konania, často bez reálnej šance na úspech, ako je tomu aj v danom prípade. Sťažovateľovi, vzhľadom na skôr podané dovolania (primerane bod 10.), už v čase podávania dovolania voči rozsudku kasačného súdu sp. zn. 2Sžf/92/2014 z 22. marca 2017 musel byť zrejmý výsledok dovolacieho konania, a to aj s ohľadom na konštantnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (primerane bod 11.); na ktorú navyše kasačný súd v rozhodnutí sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 poukázal. Kasačný súd sa tiež stotožňuje s názorom žalovaného, že postup sťažovateľa je motivovaný aj tým, že v prípade neúspechu nenesie takmer žiadne dôsledky s tým spojené.

14. Podľa § 5 ods. 12 S.s.p. správny súd výnimočne neposkytne ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby, ak nimi podaný návrh sleduje zjavné zneužitie práva.

15. Pojem zneužitie práva nie je v slovenskom právnom poriadku explicitne definovaný, preto je pri podozrení zo zneužitia práva potrebné vždy posudzovať individuálne okolnosti toho-ktorého prípadu. Najvyšší správny súd Českej republiky judikoval, že zneužitím práva je situácia, keď niekto spôsobí výkonom svojho subjektívneho práva neodôvodnenú ujmu inému alebo spoločnosti; takéto správanie, ktorým sa dosahuje nedovolený výsledok, je len zdanlivo dovolené. Výkonu práva, ktorý je vlastne jeho zneužitím, preto súd neposkytne ochranu (viď. rozsudok Nejvyššího správného soudu č. k. 1 Afs 107/2004-48 z 10. novembra 2005).

16. Kasačný súd vyhodnotil postup sťažovateľa v predmetnej veci ako taký, ktorého účelom nie je reálna snaha dosiahnuť pre seba priaznivejší výsledok, ale ako taký, ktorým sťažovateľ za každú cenu udržiava konanie pri živote, čím mu je umožnené opakovane prejavovať svoj nesúhlas s výsledkom konaní a prejavovať svoje subjektívne, často útočné postoje voči orgánom verejnej správy, ktoré vo veci konajú. Takáto realizácia práva na právnu pomoc sa ale prieči jej účelu, v dôsledku čoho kasačný súd konštatuje zneužitie práva na právnu pomoc.

17. Kasačný súd mimoriadne citlivo zvažoval prijatie svojho záveru, zohľadnil osobu sťažovateľa v kontexte jej emotívneho prejavu, skúmal tiež predmet iných už skončených konaní vo veci sťažovateľa a žalovaného, pričom dôsledne skúmal, či svojím rozhodnutím nedôjde k *denegatio iustitiae* (odmietnutiu spravodlivosti). Kasačný súd na tomto mieste poukazuje na to, že zahlcovaním žalovaného okrem iného dochádza k stavu, kedy žalovaný nemôže (resp. môže len obmedzene) realizovať svoj zo zákona vyplývajúci účel, a to je poskytovať právnu pomoc tak, ako to je definované v § 1 zákona o právnej pomoci. Je neprijateľné, aby jedna osoba monopolizovala štátny orgán a tým mu bránila v riadnom výkone jeho povinností. Osobitne kasačný súd uvádza, že samotná skutočnosť, že sťažovateľ inicioval

väčší počet konaní (primerane bod 13.), samé o sebe nezakladá záver o zneužití práva, je však nutné predmetné konania skúmať v ich vzájomnom kontexte (bod 16.) a s ohľadom na perspektívu ich výsledku. Nakoniec, aj samotný zákon o právnej pomoci počíta s odmietnutím právnej pomoci v prípade, ak sa jedná o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva (§ 6 ods. 1 písm. b) zákona o právnej pomoci).

18. Problematikou neprimeraného sťažovania povinného správneho orgánu sa už v analogicky použiteľnom prípade zaoberal kasačný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 3SŽi/4/2014 (V. c/a Krajský súd v Žiline), kde prijal záver, že výkon práva bez vážnosti prejavenej vôle získať informáciu, nepožíva právnu ochranu. Podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám na základe zákona sa realizujú na právnom pozadí ústavných princípov, medzi ktoré patrí i zákaz zneužitia práva. Aj keď predmetom konania v danej veci bolo iné právo (právo na informácie), citovaný záver je aplikovateľný aj na prejednávajúcu vec, keď právo na právnu pomoc sa realizuje za totožných právnych princípov.

19. Kasačný súd neupiera sťažovateľovi právo na právnu pomoc, je však nutné toto svoje právo realizovať v medziach primeranosti tak, aby bol naplnený účel poskytnutia právnej pomoci. V predmetnej veci tomu tak nie je. Tu kasačný súd sťažovateľovi zdôrazňuje princíp stratenej dôvery ilustrovaný v Ezopovej bájke o chlapcovi, ktorý kričal, že prišiel vlk, hoci to nebola pravda a ľudia mu dvakrát zbytočne príbehli na pomoc; keď však prišiel vlk naozaj, už mu neverili. Je reálne možné, že sťažovateľ sa sám vystaví situácii, kedy bude reálne vyžadovať poskytnutie právnej pomoci, pričom vzhľadom na jeho početné, často zjavne nedôvodné žiadosti, žalovaný, prípadne iný orgán verejnej moci, bude na neho nazeráť prizmou nezmyselných podaní a v situácii, keď pomoc bude skutočne potrebovať, mu táto nebude poskytnutá, prípadne mu nebude poskytnutá včas.

20. Napriek dôvodom a záverom obsiahnutým v tomto rozhodnutí, žalovaný nemôže na iné, prípadne ďalšie žiadosti sťažovateľa automaticky nazeráť ako na podania zneužívajúce právo, avšak ak sám dospeje k záveru, že podanie sťažovateľa nemá reálny základ v materiálnom uplatňovaní práva (ako je tomu napríklad v tomto konaní), uvedené je dôvodom na nepriznanie právnej pomoci.“

18. Uvedený názor je podľa správneho súdu plne aplikovateľný aj na rozhodovanie vo veci súdneho prieskumu rozhodnutia o nepriznaní právnej pomoci žalobcovi a to z dôvodu, že hodnota predmetu sporu, s ktorou sa žalobca obrátil na Centrum právnej pomoci nedosahuje hodnotu minimálnej mzdy (ku dňu rozhodovania Centra právnej pomoci vo veci vedenej pod sp. zn. KaPO/21388/2021, ČRZ : 141 531 /2021 zo dňa 21.12.2021 vo výške 623 Euro). V danej veci aj v zmysle aktuálnej rozhodovacej práce Najvyššieho súdu SR (napr. 2 SŽk/11/2019 zo dňa 26.06.2019) možno predpokladať výsledok súdneho preskúmvacieho konania.

19. Pretože žalobca v tejto veci nie je zastúpený advokátom a ani nepreukázal splnenie podmienok podľa § 49 ods. 1 SSP, a v tomto konaní je nutné povinné zastúpenia advokátom, súd podľa vyššie citovaných ustanovení procesného predpisu žalobu žalobcu odmietol.

20. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na

dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/ (v sociálnych veciach, vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).